

[Aksel Larsen.]

om. Jeg spurgte: mener statsministeren det, han sagde i foråret i fjor i TV, eller mener han det, han sagde i åbningstalen i år? Jeg beder om at få et svar. Jeg konstaterer igen, at i hele det foregående folketingsår var det fuldkommen umuligt at få lov til i forbrugs-skatteudvalget overhovedet at diskutere med den fg. finansminister bare antydning af en samlet bedømmelse af punktbeskatningen. Han erklærede, at det ville han ikke, regeringen skulle nok komme med sine forslag.

Statsministeren har sagt, at jeg taler så-dan lidt hårdt, og det kan såmænd også godt være — vi har jo alle sammen vores måde, statsministeren har sin måde at tale på, hvis jeg må sige det på den måde. Men når man mener, at jeg muligvis somme tider snerrer, så er det vist rigtigt, men jeg må tillade mig i dette tilfælde at henvise til Holbergs gamle ord, som jeg tillader mig at omskrive let: folk siger nok i herredet, at Jeppe snerrer, men de taler ikke om, hvor mange tæv han får. Når man bliver behandlet på den måde, jeg blev behandlet på ved mine spørgsmål til statsministeren, så må han finde sig i, at jeg taler lidt hårdt for at gøre det tydeligt, så man ikke kan misforstå, at jeg ønsker et svar på det, jeg spørger om, og jeg ønsker ikke udenoms-snak. Det gælder også en række andre spørgsmål, jeg stillede.

Lad mig tage mit spørgsmål om, hvordan det forholder sig med årsagen til, at man ville have den høje kildeskatteprocent. Det har jeg spurgt statsministeren om, fordi statsministeren sagde her, at det var for at begrænse befolkningens forbrug. Jeg henviste til, at landbrugsministeren havde sagt: det var, fordi vi troede, vi får brug for pengene. Så har jeg spurgt: hvilken af disse to begrundelser er rigtig? Statsministeren und-lader omhyggeligt at svare. Han kan få lej-ligheden nu. Men han lader finansministeren sige, at grunden til den høje kildeskatte-procent var ikke som antydnet af Aksel Lar-sen, at man ønskede at begrænse befolk-

ningens forbrug. Det har jeg overhovedet ikke antydnet. Det er statsministeren, der har sagt det i sin åbningstale, og jeg har spurgt: er det dette, der er den virkelige begrundelse? Må jeg få et svar. Det er natur-ligvis nemt at klare det ved at snakke udenom og svare på noget helt andet end det, der er sagt. At jeg så har den opfattelse, at den høje kildeskatteprocent og mange andre forhold vil bevirke en forbrugs-begrænsning, det er rigtigt, men det, vi diskuterer, er: er det dette, der er regerin-gens formål, eller er formålet det, landbrugs-ministeren har sagt: at vi er sikre på, vi kommer til at mangle penge?

Må jeg tillade mig at bruge lidt af tiden til, om jeg så må sige, at opremse nogle spørgsmål, som jeg stillede og ikke fik svar på og ikke får svar på af statsministeren.

Hvad mener statsministeren om venstres krav om en højere momsprocent? Hvad mener statsministeren om venstres idé om en parcelhusbeskatning og en skattelettelse for ejerne af ejerlejligheder? Hvad mener statsministeren om opsparingspræmierin-gens princip, som han indtil for et par år siden ikke kunne drage hårdt nok til felts imod og konstaterede var socialt uret-færdigt, hvad mener han om den nu, hvor regeringen har travlt med at regne nye opsparingspræmieringsmetoder ud? Måske skal jeg også sige: hvad mener statsministe-ren om forureningen? Skal det stadig væk kun være forskning og hensyntagen til er-hvervslivets profitmuligheder, eller kunne man ikke foretage noget ret hurtigt, ja, om jeg så må sige, med det samme, for der er jo områder dér, som er så lette at tage stilling til?

Ellers — ja, der er jo ikke bragt nogen synderlig klarhed i den økonomiske debat, heller ikke efter at ministrene og regerings-partiordførerne har talt igen. Statsministe-ren siger om boligsørgsmålet, at rentesik-ring bør være midlertidig, og man kan ikke bruge de samme penge både til rentesikring og boligsikring, og det er sikkert sandt. Jeg vil overlade kommentarer til denne og